

436. Isten nem adja szűkösen a Szentlelket (Jn 3, 34)

A 99. számú énekkel hívogassuk a Szentlelket:

*Ó alkotó Lélek, jövel,
És szívünk, lelkünk töltsed el!
Te alkotád a szíveket,
Hozd nekik bő kegyelmedet!*

*Kit úgy hívunk: Vigasztaló,
Kit ad nekünk az Alkotó,
Te élő forrás, égi láng,
Szent kenet égből, szállj le ránk!*

A lélek-menyasszony magatartását tanulmányozzuk, hogyan szereti isteni Urával együtt mindazokat, akik Isten Családjába tartoznak. Őbenne is érvényesül Szent Pál apostol figyelmeztetése: *Legyetek buzgólelkűek! Az Úr az, Akinek szolgáltok* (Róm 12, 11). Azt a buzgó lelkületet lehet tüzes lelkületnek is mondani, vagyis **a Szentlélek tüzével átjárt embernek**.

I. Hogyan adja az Úr a Szentlelket?

Akinek a kiáradását az Ő választott menyasszonya is várja.

Először is a legtisztább Menyasszony, a választott Boldogasszony, a Boldogságos Szűz Mária példáját tanulmányozhatjuk. Talán ki lehet mondani: Ez a **Názáreti Mária nem várta a Szentlelket**. Nem az volt az ő állandó gondolata, hogy mikor teljesedik már be az Úr jövendölése, amelyet Izajás prófétánál adott: *Íme, a szűz fogan, fiút szül, akinek neve Emmánuel* (Iz 7, 14). Igaz, hogy ő is várta a Messiás megérkezését, mint ahogyan a korabeli zsidók mindnyájan. De alázatosságában nem önmagára gondolt, hogy ő lesz az a választott leány. Az Úr mégis megajándékozta őt a Szentlélek erejével. Úgy látszik **elég, hogyha a Messiás érkezésére várakozik az ember**. A lélek-menyasszony is ebben tud példát adni. **Érdemes várakozni az Úr érkezésére!** Az Úr túlradó mértékben eljön. Azután amikor a Szentlelket, az Ő újjáteremtő erejét megtapasztalta, Máriának áldott, szűzi méhében megfogant Isten Egyszülött Fia Élete, emberi élete, akkor attól kezdve már nagyon tudatosan tisztelte a Szentlelket. Nem véletlenül nevezzük őt a Szentlélek jegyesének. Nyilván az apostoloknak is beszélt erről a szent eseményről, mert különben honnan tudhatták volna. Nyilván amikor Jézus a mennybe ment, Mária mintegy 120 tanítvánnyal *visszament Jeruzsálembe, az utolsó vacsora termébe*, hogy Jézus parancsa szerint várakozzanak a Szentlélekre (vö. ApCsel 1, 12-14), akkor **a Boldogságos Szűz Mária már birtokolta a Szentlelket, de a tanítványokkal mégis együtt várták a Szentlélek érkezését**. Együtt imádkoztak.

A lélek-menyasszonynak is **ez a feladata, hogy imádkozzon a Lélek kiáradásáért, hogy Jézus tanítványaira egyre jobban leszálljon a Szentlélek**.

Az első húsvéti novéna – amelyben 9 napon át együtt várták imádkozva a Szentlelket – **az Egyház közösségét hozta létre**. Az Egyházanya közösségében kezdett működni a Szentlélek pünkösdi napján. Jézus Lelke eljött azokhoz, akik imádkozva várták. Jézus parancsa értelmében az apostolok is továbbadták azt a Szentlelket, Akit megkaptak.

A **Boldogságos Szűz Mária** is ilyen: Ő, aki olyan **boldogan várta** a Szentlélek érkezését, olyan ismerősként tudta, hogy **Ki fog majd eljönni pünkösdkor, és meg is kapta, ő boldogan tovább is adta Jézus tanítványainak, az ő gyermekeinek a Szentlélek tüzes Szeretetét.** Erre őt Jézus végrendelete jogosította fel, Aki a kereszten mondta: „*Íme, ez a tanítvány a te gyermeked*”, és a tanítványnak pedig: „*Íme, ő a te anyád!*” (vö. Jn 19, 26-27). **Aki Jézussal van nemcsak a szenvedésben, hanem a megdicsőülés boldogságában is, az szintén megkapja Jézustól ezt a küldetést: anyai szeretettel szeresd az én testvéreimet! A Szentlélek szeretetét esd le rájuk!** A lélek-menyasszonynak ez a tevékenysége Jézusnak abból az akaratából is fakad, amellyel Ő mondta: „*Aki teljesíti Mennyei Atyám akaratát, az nekem mind testvérem, nővérem és anyám*” (Mt 12, 50), vagyis az én testvéreimhez is úgy fordulhatsz, mint ahogyan az én testvéreimhez, nővéreimhez és anyámhoz. Ezt az irányulást azonban az ember magától nem tudja létrehozni. Ez is a Szentlélek ajándéka. Így olvassuk: *Senki sem mondhatja: „Jézus az Úr!”*, csak a Szentlélek által (1 Kor 12, 3). Senki sem mondhatja azt, hogy az a másik ember Jézus testvére, Jézus nővére; és Jézus úgy szereti őt, mint saját édesanyját, csak a Szentlélek által. **A Szentlélek készíteti az Istennek adott embert arra, hogy ilyen a teljes valóságot látó nézéssel tekintsen az emberekre.** Ezek Jézus testvérei, nővérei, akiket Ő úgy szeret, mint gyermek az édesanyját. A Boldogságos Szűz Mária is csak a Szentlélek által mondhatta Jézus testvéreire, hogy azok mind az én gyermekeim, mert **Jézus rám bízta őket, és tetteivel azóta is vállalja ezt az anyai szeretetet Jézus testvérei felé,** akkor a lélek-menyasszonynak is ez a nagyszerű lehetősége. A Szentlélek által, vagyis a Szent Szeretettől indítva forduljon anyai szeretettel Jézus testvérei felé! Amikor Jézus testvérei megtanulják a Boldogságos Szűzanyától: hogyan kell várakozni a Szentlélekre, asszony példája is segíti Jézus testvéreit, hogy **érdemes várakozni Isten szeretetének, a Szentlélek érkezésére!** Lám, mily magas méltósággal emelte fel Isten az ő kis választottját. Jegyesévé választotta, jegyesévé fogadta.

A Boldogságos Szűzanyától megtanulhatjuk, és a lélek-menyasszonnyal együtt gyakorolhatjuk: hogy **hívni kell a Szentlelket!** Az Egyházanya, mint Jézus választottja ezért mer így könyörögni a Szentlelket hívogató imában: „**Jöjj el, Szentlélek, Isten, töltsd be híveid szívét,** és gyűjtsd fel bennünk szereteted tüzét! Áraszd ki Lelkedet, és minden életre kel, és **meggyújtod a föld színét.**

– *Aki kér, az kap* (Mt 7, 8), mondja Jézus.

– Aki hívja a Szentlelket, az megkapja őt.

– Aki pedig Jézus testvérei számára is hívogatja a Szentlélek kiáradását, az boldogan megtapasztalhatja: **Jézus Lelke** beleárad Krisztus titokzatos testébe, az Egyházba, és élte.

Felgyújtja, életet fakaszt a hívek szívében. Minden életre kel, minden új életet kap. Az a föld, amely beitta az ártatlanul meggyilkolt Ábel vérét (vö. Ter 4, 8. 10), amely befogadta az ártatlanul keresztre feszített Jézus vérét, megújul. Jézusnak ez a vére életet fakaszt a holt föld anyagából is. Az ember a föld anyagából lett teremtve. Az Egyház tagjai megtanulják: **A Szentlélek akkor jön el, amikor a hívek együtt imádkoznak Máriával** (vö. ApCsel 1, 14), Jézus anyjával.

Ha egy közösségben van vezető, akkor könnyebb a közösség célját elérni, mint hogyha vezető nélkül mindenki szanaszét kalandozik gondolataival, indítványaival. A lélek-menyasszonynak ez az Istennek adottsága is egyértelmű eligazítás. A többiek is tudnak hozzá igazodni, vele együtt irányulni,

– hogyan kell Istennek adni az életünket,

– hogyan kell Isten szeretetét befogadni az életünkbe,

– hogyan kell együtt kérni a Szentlelket.

A Szentlélek tehát akkor jön el, amikor a hívek együtt imádkoznak Máriával.

A második gondolatunk most legyen az imádságunkban:

II. Isten megígérte a Szentlélek kiáradását

Isten már Ezekiel próféta szavával üzeni: *Tiszta vizet hintek rátok, és megtisztultok minden tisztatlanságtól... Új szívet adok nektek, ... és új lelket öntök belétek...Lelkemet árasztom belétek* (Ez 36, 25-27). Istent az Ő szeretete készíti arra, hogy ilyen nagy ígéretek tegyen. Az a vőlegény, aki nagyon szereti a menyasszonyát, nemcsak „fűt-fát” ígér neki, meg hogy „lehozza érte az égből a csillagokat”, hanem az életét teszi a másik kezébe, **szeretetét és a hűségét adja nemcsak néhány napig, hanem egy életen át.** Akik a házasság boldog szent életszövetségében élnek, azoknak a házasságkötésük napjától kezdve új lelkület is megjellegzi az életüket. Már nemcsak egy új életszakasz kezdődik el, hanem attól kezdve másképp tekintenek egymásra. Elmondhatják egymásról: „Ő az enyém, én az övé vagyok!” Ez az az új lelkület, amelyet a lélek-menyasszony is megtapasztalhat. Isten az Ő lelkületét, Lelkét, Szentlelkét adja az Ő választottainak. Mivel ő már boldogan megtapasztalta, azért szeretné: akik még nem jutottak el a lelki házasság boldog állapotába, azok is révbe érjenek már egyszer. Tudja ugyanis, hogy ez az isteni ígélet – amellyel Ezekiel prófétánál **Ő új lelket ígért, új lélek beleöntését, beleárasztását ígérte, nemcsak neki szól, hanem Isten minden embert így akar szeretni.**

Sokszor nem látjuk ennek a szeretetnek az áldását. Akkor is biztosak lehetünk: működik Isten ígéletének a beteljesedése. A Zsoltáros így fogalmazza meg az ő tapasztalatát: *Lehajlította az eget és leszállt. Lába sötét felhőre lépett* (Zsolt 17, 10). A Zsoltáros azt is mondja: Isten mintegy fogatul használja a felhőket, de csak azért, hogy eljöjjön hozzánk, de csak azért, hogy amit megígért, azt be is teljesítse. Amikor pedig a sötét felhők eloszlanak, Isten választottai meghallják **az Úr** szavát: *Ti szomjazók, gyertek a vizekre mind, vegyetek ingyen gabonát és egyétek!* (Iz 55, 1). Nyilván a vizekből is, **az élet vizéből ad ingyen, vagyis ajándék gyanánt inni, hogy örök életünk legyen.** Amit Ő megígért, azt teljesíti is. Azt a boldogságot, hogy a lélek ingyen fogadhatja, eheti magába, illetve ihatja magába Istent, az Ő szeretetét; szeretné másokkal is megosztani. Az ő isteni Urával hívja a szomjazókat: „Gyertek ti is, gyertek, gyertek, vegyétek, egyétek és igyátok!” Nagyon ismerősek ezek a szavak. Mert a mennyasszony megtanulja az isteni Vőlegény szavát: *Aki testét és vérét adja eledel és ital gyanánt, hogy életünk legyen, örök életünk. Isten nemcsak megígéri a Szentlelkét, hanem nekünk is ajándékozza.* Ezt bizonyítja Szent Pál, aki így szól: *A fogadott Fiúság Lelkét nyertétek el... Általa szólítjuk Istent így: „Abba! Atya!” A Lélek, tehát maga a Szentlélek tesz tanúságot bennünk, hogy Isten gyermekei vagyunk* (Róm 8, 15-16).

Milyen **boldog az az ember, aki megtapasztalhatja, hogy Isten őt ilyen atyai szeretettel szereti, hogy ő valóban Isten gyermeke lett!** Mert Isten önközlésének kiváltságos módja a Szentlélek kiáradása.

Az ember vágyódik arra a misztikus élményre, amellyel megtapasztalhatja Isten jelenlétét, megéletheti az Ő édességét. Ez a **kegyelmi élmény: az ember egy tud lenni Istennel, vagyis az Istennel való egyesülés kegyelme** azután erőt ad, hogy a lélek **ki tudjon tartani a szárazságban is, a nehéz percekben is, amikor mindezt nem tapasztalja.** A lélek-menyasszony is keresztülment a sötét éjszaka imaszakaszán, a test és a lélek gyötrelmeinek a fokozatán, amikor megtisztul az ember, hogy Isten befogadására alkalmasabb legyen. Ezt a tapasztalatát akarja átadni testvéreinek is, hogy **érdemes kitartani, majd elmúlik az éjszaka, majd találkozol azzal az Istennel, Aki téged megteremtett.** A csodálatos teremtett világ, és annak koronája az ember. Majd találkozol azzal az Istennel, Aki nemcsak megteremtette a testedet, lelkedet, de meg is

váltott a bűn rabságából. Hogy egyszülött Fiát adta érted, bizonyította, hogy mennyire szeret téged.

A lélek-menyasszony élménye segíti Krisztus többi testvérét is arra, hogy a Szentlélek megszentelő tevékenységét észrevegyék,

- amikor a test vaskosságát áthatja a lélek nemes világa,
- amikor a gondolatokat Isten jelenléte irányítja,
- amikor az akarást átalakítja az emberben Isten boldogító jelenléte.

A keresztyén élet, vagyis az Istennel élt élet egyre jobban embert átalakító, megistenítő élet lesz. **Az emberi természet felmagasztosul Isten természetfeletti világának a magasságába.**

Bár Isten megígérte a Szentlelket, mégis Isten gyermekeinek az istentapasztalása nem színről-színre látás, hanem **a hit homályának a sötétségben** való élés. Olyan ez, mint a ködben, vagy a sötétségben **az ember** nem látja a másikat, de mégis érzi, tudja, hogy nincs egyedül.

Minden moccnásával tudja, hogy mellette van ez a hatalmas isteni Úr! Sőt, Őbenne élhet, isteni Ura pedig őbenne él (vö. Jn 14, 20), **mert az Úr szeretete állandóan vonzza magához az embert**, mint ahogyan a vasat a mágnes vonzza. Annak a titokzatos Jelenlevőnek a szeretete állandóan magára irányítja a misztikus lélek minden erejét, vágyát és érdeklődését.

Ez a Szentlélek működése. Ez azt eredményezi, hogy **az ember tudatvilágát**

- egyre jobban **betölti az isteni jelenlét,**
- egyre jobban **Istenre figyel,**
- egyre jobban **Istennel akar élni, és**
- egyre jobban **megéli az istenközelség boldogságát.**

Ahogy a lélek-menyasszony hagyta elvarázsolni magát isteni Urától, úgy **a többi ezen az úton járó testvér is megélheti Istennek** ezt a nagyon gyengéd, de mégis határozott **vonzását, szeretetének elbájoló erejét.**

Ahogy a **Úr Jézus eledete az volt, hogy az Atya akaratát teljesítse** (Jn 4, 34), úgy a Szentlélektől átjárt **ember szíve is elsősorban Istenért dobog.** Az Istentől megérintett ember új életet kap, mint Ádám a teremtéskor, amikor Isten emberi lehetőséget lehelt beléje (vö. Ter 2, 7). Itt pedig **Isten a saját Lelkét, a Szentlelket adja az újjászületett, az újjáteremtett embernek.**

Ahogy a lélek-menyasszony már nem önmagáért él; úgy akik követik őt ezen az úton, azok sem önmagukat keresik, hanem a Mennyei Atya akaratát. És kit akar a Mennyei Atya? Az Ő Egyszülött Fiát a Szentlélekben. Isteni ez az örök vágy végtelen akarása.

Akinek Isten megígéri és megadja a Szentlelket, az ajándék gyanánt mintegy passzív, befogadó jelleggel megtapasztalhatja Isten jelenlétének kiáradó mértékét. Ez az az emberi ismeretet meghaladó szeretet, amelyről Szent Pál apostol beszél a szeretet-himnuszban (vö. 1 Kor 13, 4-8). Vagy Keresztes Szent János így mondja: „Maga **Isten áramlik bele a lélekbe**, mint kiáradó fény, tehát ismeret és szeretet.” Ebben az isteni világban **a teremtmény világos látással eszmél rá a maga teremtményi kicsinységére.** Nemcsak felismeri, hogy milyen bűnös volt, hanem azt is, hogy milyen nagy az Úristen irgalmas szeretete, Aki megbocsátott neki. **Ráébred arra, hogy önmagától semmire sem képes, de tudja azt, hogy isteni Urával mindent megtehet!** Ahogy a választott menyasszony tudja, hogy bár még él, *de már nem ő, hanem Krisztus őbenne*, ahogy Szent Pál a Galatákhöz írt levélben mondja (vö. Gal 2, 20), úgy Jézus tanítványai is megélik, hogy az ő életükben, mint a *szőlővessző* életében az isteni Szőlőtőnek az élet-energiája kering (vö. Jn 15, 4), **Isten élteti** őket ebben az emberi létben. Isten élete árad bele a keresztségtől kezdve, és egyre jobban bontakozik, egyre jobban **megszületik az Isten szerint élő ember.** A Szentlélek – Akinek kiáradásáért a lélek-menyasszony olyan buzgó epedéssel fohászkodik, megvalósítja az isteni akaratot, az újjáteremtett embert, aki már Krisztusban él.

A harmadik gondolatunk:

III. Isten elküldte a Szentlelket

Az ember csak azért élhet Krisztusban, Isten Fiában, mert a Fiú az Atyától elküldte a Szentlelket, ahogyan ígérte, és Pünkösdvasárnapján *elteltek a Szentlélekkel* (ApCsel 2, 4). Mivel az apostolok, a jelenvalók a Szentlélek érkezését észlelték és befogadták, akkor nem lehet csodálni, hogy a Szentlélekre néztek, nem önmagukra. Nem lehet csodálni, hogy nem vették észre a **Szűzanya** mennyei boldogságát, amellyel látta, hogy **Egyszülött Fiának a Lelke most az ő többi gyermekére is kiárad!** Most a Szentlélek ereje a többi gyermekében is jelenvalóvá teszi Isten szeretetét. Nem is a megtestesülés, de szinte a kézzelfoghatóság, a megtapasztalhatóság élményében. A lélek-menyasszony is ilyen magatartással van: ő csak esedezik, hogy a Szentlélek áradjon rá Jézus többi tanítványára is. De nem kell neki, hogy tudják az emberek, hol, kin, hogyan érkezett a Szentlélek kegyelme. **Elegendő, ha a Szentlélek lobogása betölti az emberek szívét!** A lélek-menyasszony ugyanis már megtanulta a krisztusi stílust: *Neki kisebbednie kell, Krisztusnak pedig növekednie!* (Jn 3, 30) az embertestvérek életében is. A háttérben való apostolkodás – bár Isten Lelkének a leسدése az – akkor is működik, amikor az emberek nem tudják, honnan és hogyan jön a kegyelem, az emberek csak annyit élnek meg: *Isten kiárasztotta ránk a Szentlelket* (1 Tessz 4, 8), vagyis hogy nekünk ajándékozta.

Amikor a gyermek valami nagyon kedves ajándékot kap, akkor már nem arra figyel, hogy kitől kapta, nem veszi észre, hogy édesanyja, édesapja – aki az ajándékot készítette számára – milyen szeretettel figyel rá, csak a játék, az ajándék szemlélésébe merül bele. Mert **az igazi szeretet** ilyen **önzetlen**. A Szentlélek is ilyen önzetlen szeretettel fogadja gyermekeivé Krisztus tanítványait. Szent Pál ezt így tanítja: *Nem a szolgaság lelkét kaptátok, ... hanem a gyermekké-fogadás Lelkét, Akiben így szólíthatjuk Istent: „Atyánk!”* (vö. Róm 8, 15). A Szentlélek tehát úgy adja az ajándékot, hogy Isten gyermekei a Mennyei Atyára irányuljanak.

A Szentlélek azért tevékenykedik,

- hogy Isten gyermekei egyre jobban a **Mennyei Atyára irányuljanak,**
- hogy **gyönyörködjenek** ebben az ajándékozó Istenben,
- hogy egyre nagyobb **szeretettel mondogassák az Ő szent nevét:** Atya! Atyám!

Jézus is így szólította Őt: Abba, ahogyan az arám nyelven imádkozott. Szent János apostol is ugyanezt az élményt írja le: Tanítja népeit, *a saját Lelkéből adott nekünk* (1 Jn 4, 13). Micsoda hatalmas kincs ez! **Ha lett volna nagyobb, amit Isten adhatott volna az embernek, akkor azt adta volna. De Nála nagyobb kincs nincs!** A lélek-menyasszony boldogan áll ott isteni Ura mellett, és nemcsak gyönyörködik Isten gyermekeinek örömeiben, hanem segíti őket továbbra is, hogy egyre jobban bekapcsolódjanak Isten szentháromságos életébe.

Ahogyan az Egyházanya könyörög *a zsolozsma imádság szerda délelőtti imájában:* „Istenünk, Te elküldted a megígért Szentlelket, hogy egybegyűjtsd a bűn következtében szétszórt embereket; *add, hogy előbbre vigyük az egység és a béke ügyét a világban!*” (Évk. IV. Sze Dé e. könyörgés). A lélek-menyasszony is ezzel a felhatalmazással – amely az Egyházanyának jár ki – könyörög az egységért, hogy Isten gyermekei együtt legyenek az isteni családban az Atyával, együtt legyenek az Ő isteni Urával, együtt legyenek a szent Szeretettel.

Amikor **a lélek-menyasszony** Isten előtt áll, és testvéreiért könyörög, hogy a Szentlélek áraszsa el őket egyre jobban, akkor **mint lélek áll a Szentlélek Isten elé.** Ez a Lélek valósággal

közös vonás, ez adja a rokonságot a választott lélek és az isteni Úr között. **Ezért tudnak egy ritmusra lépni, ezért dobban a szívük egy ütemre.** Mert a lélek-menyasszony olyan ember, akiben egyre jobban eluralkodott már a Szentlélek. A Szentléleknek az a stílusa, az a tevékenysége, jellemzője, hogy Őt az Atya és a Fiú küldte. A lélek-menyasszony pedig egész lényével ebbe az irányulásba akar beleállni. A Szentlélek küldetését akarja az embertestvérek szívében előkészíteni. A Szentlélek befogadására akarja őket segíteni, hogy Jézus testvérei is egyre jobban – talán mondjuk így: – „lélek-fazonúak” legyenek. A Lélek-Isten akadálytalanul, szabadon tud működni. Akadálytalanul áthatja őket a Szentlélek tevékenysége, vagyis az Atya és a Fiú szeretete. Mint ahogyan **a lélek-menyasszony boldogsága abban áll, hogy Isten élete, a szentháromságos szeretet-valóság maradéktalanul átlüktet rajta, hogy ezt a boldogságot szeretné előmozdítani minden embertestvére számára.** Az ő lelkükben is – akik befogadják a Szentlelket – az Atya és a Fiú szeretete lüktessen át.

Amikor a Szűzanya befogadta Isten Egyszülött Fiát, akkor megtestesült a Fiú a Szentlélek erejéből, és emberré lett. Mindazok, akik készek arra, hogy igent mondjanak Isten hívó szavára, és hajlandók befogadni a Szentlelket, hogy egyre jobban működjön bennük, valahogy elmondhatják: **„Megtestesül bennem is Isten Fia a Szentlélek erejéből!”** Nyilván ez a lélek szférájában történik. Akkor a lelket áthatja Isten jelenléte, akkor az emberi lelket eluralja Isten jelenvalósága. Amikor az ember életében fellobog a szeretet Lelke, Aki a Fiút, az Atya Egyszülött Fiát ajándékozza az embernek.

Befejezésül a 99. számú éneket imádkozzuk:

*Te hét ajándok kútfeje,
Atyánk kegyelmes jobbkeze
Az Úr erős ígérete,
Sugalmas ajkak ihlete!*

*Gyűjtsd meg szemünknek Fényedet,
És szállj szívünkbe, Szeretet
Ha testünk gyarló, s lankadunk
Légy mindig éber gyámolunk!*